

Bilag 8.

Dansk Arkitektforening.

København, den 21. Marts 1941.

Hr. Indenrigsminister Knud Kristensen, Slotsholmsgade 2. K.

I Anledning af, at Støtteloven til Boligbyggeri af 30. Maj 1940 udløber den 31. Marts 1941, og i Tilslutning til vor tidligere Skrivelse til Hr. Indenrigsministeren tillader Dansk Arkitektforening sig høfligst at henstille til Hr. Ministeren at søge foranlediget en Forlængelse af den omhandlede Støttelov, men saaledes omformet og forbedret, at den ogsaa bliver anvendelig for det private Boligbyggeri, navnlig Parcelbyggeriet.

De Ændringer og Forbedringer, som Dansk Arkitektforening vil foreslaa, er følgende:

- 1) Loven udformes saaledes, at de private Bygherrer faar samme Rettigheder som Kommuner og Boligforeninger.
- 2) Der indsættes Bestemmelser, der i højere Grad end i den nuværende Lov tager Sigte paa at billiggøre Byggeriet, f. Eks. fuldstændig Fritagelse for Ejendomsskatter, Rentesaenkning og eventuelt direkte Tilskud.
- 3) At det i Lov den 13. April 1938 betingede Maksimumsbeløb for Anskaffelsen af Parcelhuse forhøjes med 50 pCt.
- 4) Adgangen for Parcelbyggeren til inden for nærmere fastsatte Rammer at faa et individuelt Hus, der passer til hans Forhold og til Stedet, hvor det skal opføres, bevares.

Med Hensyn til den under Punkt 2) nævnte Skattefritagelse skal vi tillade os at bemærke, at det efter vor Mening ikke blot tilsyneladende, men ogsaa i Virkeligheden er en Urimelighed at beskatte en Bygning, der opføres efter Samfundets Tilskyndelse, og hvis Opførelse er medvirkende til at afhjælpe Arbejdsløsheden, saa meget mere som de Institutioner, for hvem Skatterne er bestemte, alligevel maa give Afkald paa disse, saafremt der ikke bygges.

Naar vi — som anført under Punkt 4) — foreslaar, at Adgangen for Parcelbyggerne til at faa individuelle Huse bevares, saa er det

- 1) ud fra Kendskabet til den danske Mentalitet, hvorefter største Parten af det byggende Publikum aldeles ikke vil kunne føle sig lykkelig ved at skulle bo i et Hus, der ikke i nogen Maade er afpasset efter hans Ideer og Behov, samt paa kendelig Maade afviger fra Naboens Hus; og den Værdi, der ligger i, at en Parcelbygger er glad ved sit Hus, er værd at paaskønne, og
- 2) af økonomiske Grunde, da jo ikke alle har Brug for den samme Plads, og der ved en Typisering af Husene vil være en Del, der nødtvungent maa tage et større Hus, end de har Brug for.

Dette kan i nogen Grad modvirkes ved at lave Udkast til en Mængde Typer og Størrelser, men derved er jo Typedannelsen forflygtiget.

I Sagens og Samfundets Interesse haaber vi, at Hr. Ministeren vil tage Spørgsmaalet op til alvorlig Overvejelse, og, som tidligere tilbudt, er vi gerne til Tjeneste med Bistand ved Udarbejdelse af de til Sagens Løsning nødvendige Lovforslag.

Med Højagtelse

For Dansk Arkitektforening

Thorvald Dreyer,

Formand.

G. M. Gjeraa,
Sekretær.